

Sygn. akt II CSK 530/18

POSTANOWIENIE

Dnia 19 kwietnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Karol Weitz

w sprawie z powództwa M. P. - K.

przeciwko H. P.

o uznanie umowy za bezskuteczną,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 19 kwietnia 2019 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 22 lutego 2018 r., sygn. akt I ACa [...],

1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,

2. zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 2700 zł (dwa tysiące siedemset złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być wobec tego osiągnięty tylko przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W niniejszej sprawie nie zachodzą przesłanki przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 22 lutego 2018 r. Wnosząc o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżąca powołała się na wystąpienie istotnego zagadnienia prawnego, wymagającego przesądzenia, czy powinnością sądu *a quo*, rozpoznającego żądanie wierzyciela pauliańskiego, oparte na art. 527 k.c., jest zarządzenie dodatkowego postępowania dowodowego w trybie art. 232 zdanie drugie k.p.c., jeżeli wierzytelność dochodzona dokumentem prywatnym może budzić poważne wątpliwości wobec przeprowadzonych na rozprawie dowodów wskazujących, iż dokument ten poświadcza nieprawdę co do daty powstania, wysokości oraz okoliczności mających dowodzić istnienia wierzytelności, czy też jednak dokument dowodzący istnienia wierzytelności, nawet wobec wątpliwości co do jego rzetelności, nie podlega badaniu i ocenie przez sąd *a quo* rozpoznający żądanie wierzyciela pauliańskiego, oparte na art. 527 k.c., jako wykraczającym poza zakres rozpoznania strony przedmiotowej żądania.

Istotność zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.) konkretyzuje się w tym, że w danej sprawie występuje zagadnienie prawne mające znaczenie dla rozwoju prawa lub znaczenie precedensowe dla rozstrzygnięcia innych podobnych spraw. Zgodnie z utrwalonym poglądem orzecznictwa, przedstawienie okoliczności uzasadniających rozpoznanie skargi kasacyjnej ze względu na przesłankę istotnego zagadnienia prawnego polega na sformułowaniu tego zagadnienia

i wskazaniu argumentów, które prowadzą do rozbieżnych ocen. Musi przy tym chodzić o zagadnienie nowe, dotychczas nierozpatrywane w judykaturze, które zarazem ma znaczenie dla rozpoznania wniesionej skargi kasacyjnej (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11 i z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151).

Twierdzenia skarżącej nie wystarczają do wykazania, by w sprawie doszło do ziszczenia się przesłanki wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Pytanie zostało zredagowane w sposób odbiegający od istoty przedstawionej przesłanki przedsądu. Zaprezentowana w skardze argumentacja powinna mieć charakter ściśle jurydyczny, a nie odnosić się do dokonywanej w sposób subiektywny przez skarżącego oceny zgromadzonego w sprawie materiału procesowego, w tym materiału dowodowego. Zagadnienie musi również dotyczyć kwestii prawnej pozostającej w związku z rozstrzygnięciem sprawy, nie zaś ustaleń faktycznych związanych z podstawą faktyczną rozstrzygnięcia, a ponadto musi być sformułowane ogólnie w tym sensie, że nie może chodzić w nim o sposób rozstrzygnięcia sprawy. Wbrew twierdzeniu skarżącej przedstawione zagadnienie nie ma waloru ogólnego i nie wykracza poza granice sporu w niniejszej sprawie. Jego sformułowanie oparte jest ponadto na próbie podważenia ustaleń faktycznych poczynionych przez Sądy obu instancji w kwestii zawarcia umowy pożyczki, z której wynika wierzytelność objęta ochroną pauliańską w niniejszej sprawie. Podważanie tych ustaleń w ramach prezentacji zagadnienia prawnego jest w postępowaniu kasacyjnym wykluczone (art. 398³ § 3 i art. 398¹³ § 2 k.p.c.).

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 oraz art. 108 § 1 w związku z art. 391 § 1 i z art. 398²¹ k.p.c.